

Міністерство освіти і науки України
Тернопільський національний економічний університет
Кафедра економічної теорії
Міждисциплінарна курсова робота

з економічної теорії

на тему:

**« Інвестиційний клімат в Україні та його вплив на
інвестиційну діяльність »**

Студентки 2 курсу ФМО-21 групи

Василевської Х. М.

Науковий керівник: викладач, професор,

доктор економічних наук, Длугопольський О. В.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ECTS _____

Тернопіль – 2017 р

План

Вступ

I. Теоретичні основи дослідження інвестиційного клімату: думки і підходи.

II. Методика оцінки інвестиційного клімату.

III. Аналіз інвестиційного клімату України в контексті його впливу на показники інвестиційної діяльності.

IV. Проблеми інвестиційної діяльності в Україні та шляхи їх розв'язання за умов фінансово- економічної кризи.

Висновки

Список використаної літератури

Зміст

Вступ.....	4-5
I. Теоретичні основи дослідження інвестиційного клімату: думки і підходи..	6-9
II. Методика оцінки інвестиційного клімату.....	10-12
III. Аналіз інвестиційного клімату України в контексті його впливу на показники інвестиційної діяльності.....	13-16
IV. Проблеми інвестиційної діяльності в Україні та шляхи їх розв'язання за умов фінансово-економічної кризи.....	17-19
Висновки.....	20
Список використаної літератури.....	21-

Вступ

В контексті ґрунтового реформування і переходу з економічного занепаду, одним із найбільш значних важелів впливу на економіку і формування країни в загальному вважається залучення капіталовкладення, не тільки вітчизняних, але і закордонних. Безпосередньо, сприятлива атмосфера для вкладень в сумі з істотним відсотком капітальних інвестицій є основною ознакою сформованої держави, а кількість інвесторів у формуванні бізнесу демонструє ряд позитивних зрушень в податковій, судовій, громадській, фінансовій та економічній структурах. Україна на даному періоді свого розвитку переслідує даний пріоритет. Таким чином, аналіз і дослідження інвестицій, їх вплив в економіку, а крім того вивчення і дослідження похибок, що здійснюються органами влади, вважається вельми значущим з метою подальшого процвітання держави, не тільки на державному рівні, але визнання її фінансово-економічної могутності на інтернаціональному. Отже, дослідження і вивчення даної теми є особливо важливим на існуючому етапі становлення української держави.

У 2016-2017 роках український уряд здійснив важливий крок в збільшенні інвестиційної привабливості і встановленні хорошого іміджу країни, правильного для залучення істотних іноземних вкладень, незважаючи на бойові дії країни, які і далі вважаються головною перепорою в функціонуванні країни в даному напрямку, в першу чергу, потрібно виділити, те що 15 березня 2017 р. Україна вступила в Організацію економічного співробітництва та розвитку, підписавши Декларацію про міжнародні інвестицій і транснаціональні корпорації [11, с.13] ; влада країни провела кілька податкових і антикорупційних реформ, які вже дали результати, про що затверджують відомості роботи служби державної статистики, потік інвестиційних вкладень в 2015-2016 роках, істотно зріс (2015 р. - 273 116, 4 млн. грн; 2016 р. – 326 163,7 млн. грн), і ця тенденція набуває стабільності [3]. Незважаючи на поліпшення позицій на зовнішньому ринку щодо розміру капітальних вкладень, є кілька бар'єрів, які мають стримуючий ефект при

формуванні іноземного бізнесу на українському ринку. Таким способом, метою вивчення даної теми вважається: дослідження інвестиційного клімату України, вивчення інвестиційної діяльності в якості головного елемента, при аналізі відповідних умов з метою інвестування.

Основні завдання даного дослідження є:

3) Встановити труднощі при реалізації інвестицій, що сформувалися в Україні і шляхи їх вирішення;

1) Дослідити та аргументувати умови, що спричиняють великий приріст вкладень в інвестиційній сфері;

2) Розглянути інвестиційний клімат України і вивчити зміни в динаміці інвестування.

I. Теоретичні основи дослідження інвестиційного клімату: думки і підходи.

Питання вкладень, інвестиційного клімату, інвестиційної роботи і інвестиційної привабливості часто в своїх дослідженнях і працях розглядали ряд відомих економістів і теоретиків. Зокрема, першими, хто почали вдаватися до судження про «капіталовкладення» і їхню соціальну значимість в суспільно-фінансовому існування держави; вивчати зв'язок абсолютно всіх макроекономічних умов, що впливають на інвестиційну активність; прагнули дізнатися, як національна стратегія та такі фактори, як фінансова та економічна стійкість, фіскальна і судова прозорість, ступінь життя і освіти населення, ступінь освоєння інновацій впливають на дії потенційних інвесторів були представники XVI-XVII ст.: В. Парето, Ф. Візер, К. Менгер, І. Шумпетер, Дж. Кейнс. [1, с. 9-10]. Істотний внесок у розвиток інвестиційної концепції зробили науковці та економісти 50-90 років, такі як: А. Сміт, Д. Рікардо, Ж. Б. Сей, Ф. Бастіа, Н. Сеніор, діяльність яких, перенеслася від рівня так званого «первісного дослідження» до теорії, заснованих на більш математичному рівні. Проте, жоден з них у власних доктринах не використовує поняття «інвестиції» та «інвестування». Зокрема, А. Сміт називає ці терміни «капітал» і «дохід», які згідно з його промов, вважаються стрижнями розвинутої економіки, так як заощадження коштів в сумі із отриманими доходами, в результаті поєднання праці із інвестиціями, особливо якщо вони орієнтовані в технічний та інноваційний розвиток свідчать про інтенсивної діяльність держави. Крім того він схвалює введення чистого іноземного капіталу, що в остаточному результаті надасть позитивні підсумки в суспільному та фінансовому середовищі. А привабливість країни в даній сфері фінансування залежить конкретним способом від ставки податку, що повинна регулюватися державою. Тоді, як Давид Рікардо в своєму вченні заявляв, що головним бар'єром при інвестуванні є зниження норми доходу, незалежно від того, яку частку праці він охоплює. Однак і цій проблемі є варіант вирішення, а це збільшення продуктивності роботи і інвестування в області виготовлення різноманітного устаткування чи техніки. За його словами, з даних галузей діяльності

перетікання грошових коштів до найбільш дохідного інвестиційного проекту - зменшиться. У той же час, Ж. Б. Сей заявляв, що інвестиційна активність знаходиться в залежності від того, скільки грошової маси перебуває в обігу, оскільки її збільшення супроводжується підвищенням цін і ставки відсотка, а це у свою чергу супроводжується частковим зменшенням інвестиційної пропозиції, джерелом якого Сей називає ніяк не накопичення, а кредитні гроші, які вважаються менш залежними від макроекономічних умов. Стосовно зарубіжного інвестування, економіст, як і більша частина його колег був прихильником ідеї урядового контролю за значним перетіканням коштів вітчизняних інвесторів, проте заохочував уряд до стимулювання росту пропозиції пластикових готівкових грошей. Схоже твердження висунув і інший дослідник Ф. Бастіа, який зводиться до того, інвестиційний стратегія повинна бути аргументована на ставці процента, яка вважається головною причиною зростання чи скорочення інвестиційного попиту. А ринкова ставка залежить від платоспроможності її суб'єктів, ріст яких підвищує потребу в продукції, а це супроводжується збільшенням обсягу інвестицій. У в такому випадку капіталопереміщення виконується в ту країну, рівень платоспроможності громадян якої є вищим, отже і прибутковість від даного інвестування максимізується. [1, с. 15-21]

Значний вклад у розвиток теорії інвестування здійснював Т. Мальтус, ратифікуючи те, що основним джерелом інвестування є надлишкова неспожита частка прибутку, яка залежить від правильного розподілу прибутку на накопичення, споживання і засоби готівкових коштів, які можуть бути інвестовані в перспективі. Звідси можна висунути подібне твердження, що чим більший дохід, тим більша сукупність інвестицій. Тоді як підвищення доходу знаходиться в залежності з ставки відсотка, значимість якої скорочується за підвищення частки нагромаджених грошей, попиту на продукцію і масштабів капітальних вкладень. Якщо говорити про міжнародне інвестування, то Мальтус спонукав застосування іноземних коштів, але критично засуджував переливання капіталу через кордон, що згідно з його думкою, несе за собою

зменшення попиту в основний капітал та зниження виробничих можливостей. Подібного уявлення дотримувався Дж. С. Мілль, але в своїх працях він чи не перший, хто попрямував до дослідження макроекономічних показників, таких як інфляція та податкова політика, у якості ключових умов впливу на інвестиційну активність і інвестиційний клімат. З метою зацікавлення приливу надходжень іноземних капіталів інфляція має коригуватися урядовими силами, а податкова політика має стимулювати розвиток бізнесу, впровадження нововведень, особливо в області виготовлення. Мілль також закликає до створення інвестицій державою в період військових дій, пояснюючи це як можливість додаткового нарощення національного доходу, що в свою чергу сприяє фінансовому та економічному зростанню. [1, с.23-28]

При вивченні концепції інвестиційної сфери, необхідно виділити теорії А. Маршалла і Джона Кейнса, які прагнули не тільки сконцентрувати не тільки зосередити свою увагу на вивченні поведінки вкладника в певних умовах, але намагалися дослідити інвестиційні проблеми та шляхи їх вирішення.

А. Маршалл в своїх працях істотний інтерес приділяв людському потенціалу, як важливому фактору для належного використання інвестицій. Згідно його судження, інвестор вкладаючи, На його думку, інвестор вкладаючи, бажає отримати не тільки дохід, а так званий «надприбуток», досягнення якого можливе лише при грамотному комбінуванні коштів та людського капіталу, який він розумів як знання, вміння, навички і здібностей, а також при виборі правильної інвестиційну область, що готова максимально швидко відкритися та адаптуватися до інновацій. Згідно думці Маршалла, безпосереднє порушення даної комбінації часто призводить до втрати прибутку і зниження попиту капіталовкладень в подальшому. Він також, підтримує своїх попередників у твердженні про залежність інвестиційної активності зі ставкою процента, проте коректує його, і наголошує на короткостроковості цієї залежності, пояснююче це, тим, що при тривалому періоді вкладник спирається і на ряд інших макроекономічних показників [1, с.30-33]. Дж. Кейс у свою чергу серйозними труднощами при інвестуванні вважав некомпетентну політику уряду, яка на

його думку має мати стимулюючий ефект та сприяти розвиткові привабливості країни з точки зору капіталовкладень за рахунок удосконалення податкової системи, контролі рівня відсоткової ставки. [1, с. 33]

Аналізуючи дані пропозиції та теорії, варто виділити, те що майже всі без винятку економісти досліджуючи інвестиційний стан та інвестиційну активність, сформованих в державі, основними факторами їх удосконалення називали наступні макроекономічні показники: рівень стагнації економіки, процентної ставки, розвитку виробничої сфери, розвитку суспільства та вдосконалення на інноваційній платформі.

II. Методика оцінки інвестиційного клімату

Умовою, наявність якої є необхідною при розгляді економічного розвитку країни і при підборі продуктивної та рентабельної сфери і області для реалізації капіталовкладень вважається синтез і дослідження інвестиційного клімату країни, області або галузі, сфери, котра значиться як сукупність усіх суспільних, економічних, політичних, демографічних обставин, опрацьовування яких надає можливість збагнути доцільність інвестування в ту чи іншу сферу.

Генеральними елементами інвестиційного клімату, котрі в повному розумінні декретують інвестиційну поведінку вважають привабливість ділянки, відкритої для притягнення капіталу та її інвестиційну активність, дефініція яких, може дати оцінку факторам і чинникам, якими скеровуються вкладники.

В той же час, активність на інвестиційному полі базується на систематизації і вивченні усіх ймовірних фінансових ризиків та розборі об'єктивних передумов для реалізації вкладень.

Для обґрунтування інвестиційного клімату часто асигнують увагу на подібних чинниках, які формулюють їх ступінь, це приміром:

- рівень фінансово-економічного просування та стабільності: розвиток банківської системи, прозорість функціонування центрального банку, напрям монетарної політики, рівень інфляції, розмір процентної ставки, стан національної грошової одиниці на інтернаціональному ринку та ін.;
- ступінь розвиток фіскальних галузей;
- відкритість судової структури;
- рівень тінізації;
- інвестиційна стратегія: законодавчі вимоги для інвестування міждержавного і зарубіжного, здатність вивозити основний капітал. [2, с.252 - 256].

Тому на сьогочасній стадії, для розгляду та характеристики інвестиційного клімату відтіняють ряд ключових методів дослідження. Окремі економісти твердять, що є два наступних способи вивчення : перший з яких базується на поверхневому словесному аналізі за допомогою експертного опитування і складання свого роду моделі інвестиційного проекту в майбутньому на базі статистичних даних. Підосною названого методу є оцінка динаміки внутрішнього валового продукту, національного доходу, його динаміки, величини виробничого потенціалу держави, наявності належного законодавчого регулювання, розвиткові фондового і грошового ринків.; інший ж метод ґрунтується на узагальненні цих характеристик за допомогою математичних обчислень. Зокрема, результат обраховується із застосуванням спеціальних аналітичних формул, або як сума добутків чинників на їх зважений коефіцієнт, саме остатній спосіб обрахунку використовується згідно методики І. Бланка, проте на рівні регіонального опрацювання. Згідно цього методу асигнують п'ять показників зі своєю значимість, а це:

- ступінь піднесення регіону (35%);міра розвитку ринкової структури (25%);
- інтенсивність діяльності регіонального інвестиційного середовища (15%);
- демографічний розвиток (15%);
- наявність ризиків у фінансово-кредитній, політичній та валютній областях.

Цей засіб використовується закордонними інвесторами, оскільки забезпечує більш точнішу критику інвестиційного середовища і виконується в ключовому різними консалтинговими фірмами. При застосуванні такого прийому розрахунку часто застосовуються статичні відомості, запропоновані та складені Державною статистичною службою, Національним Банком, Державною казначейською службою та рядом інших, особливо при розучуванні регіонального інвестиційного клімату [2, с.252 - 258]. Наведений прийом є

найбільш уживанішим, оскільки він згладжує зневіру до експертних оцінок, практичний при вживанні на розбіжних економічних стадіях функціонування держави, надає перспективу адекватно охарактеризувати можливість доцільного капіталовкладення.

Проте, окрім наведених також виокремлюють ризиковий підхід, котрий має варіанти:

- Розгляд інвестиційної можливості, ризику; даний підхід націлений на стратегічного інвестора, при цьому інвестиційний потенціал охарактеризовується на засаді макроекономічних даних, вводячи споживчий попит, число громадян, що проживають в певному регіоні, їх ступінь освітнього піднесення, присутність ґрунтовно розвиненої інфраструктури у комбінації із здобутками в наукових та технічних сферах. Відтак при розрахунку інвестиційного ризику передбачається можливість втрати заробітку, та вкладень. Дане обчислення здійснюється по кожному регіону окрему на базі небезпек у розбіжних галузях, опісля цього формується рейтинг.
- Аналіз ризиків, здійснених при капіталовкладенні; соціально-економічного потенціалу. При розгляді інвестиційного поля в цьому методі зводять увагу, окрім інших чинників, теж на людський потенціал, політичне обставовку, ситуацію в економічному аспекті та спроможність уряду регулювати її, матеріальну основу.

Якраз остатню методику на практиці неодноразово застосовують такі країни як: Японія, США, Німеччина, Люксембург, Естонія та інші, але кожен з них окрім наведених показників, акцентує і на інших питаннях, необхідних для дослідження і є актуальними для даної держави, число яких може коливатися від одиниць до кілька сотень. Розглядаючи практику не лише українську, а закордонну, можна засвідчувати, що застосування даного методу надає можливість, окрім вивчення генеральної цілі - оцінка клімату, ще порівняти ступінь ризику та евентуальні похибки при інвестуванні [5].

III. Аналіз інвестиційного клімату України в контексті його впливу на показники інвестиційної діяльності

На даному етапі діяльності України значущим вважається визначення її економічної та фінансової незалежності і самостійності, встановлення та визнання могутності, абсолютно у всіх її фінансових і суспільно-політичних важелях впливу на міжнародному ринку, а ступінь залучення інвестиційних коштів є тим показником, що говорить про відкритість національного господарства, рівень його просування, а з тим і ступінь розвитку громадської сфери.

Дослідження та вивчення клімату інвестування в країні, можна проводити через розгляд ряду якісних показників інвестиційної роботи, з яких, потрібно відзначити об'єм повних інвестицій, цілеспрямованих на розростання національного доброту [9]. Треба наголосити на тому, що уже з 2015 року, прослідковується тенденція, до наростання суми інвестиційного капіталу: приріст у відсотковому еквіваленті становить близько 11,3% у порівнянні із 2014 р. та 23,4% з 2015 р., це демонструє підняття рівня інвестиційної привабливості та інвестиційної активності.

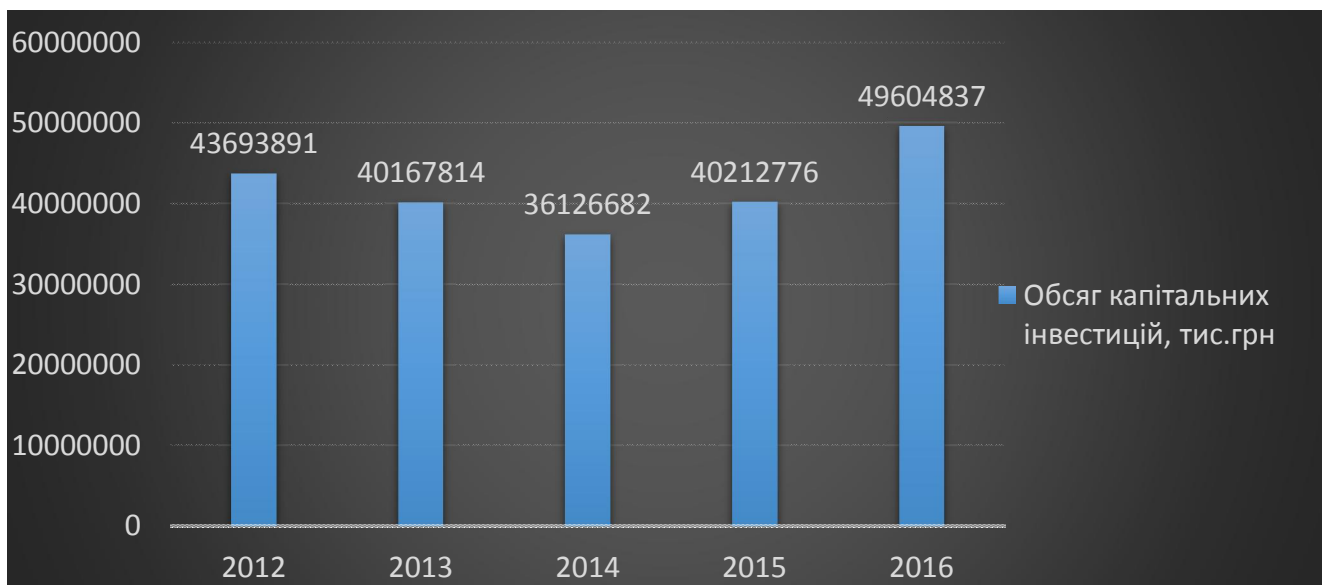

Рис. 1. Сукупність інвестицій, націлених на формування національного благополуччя. Джерело: автор побудував самостійно [4]

Про це також вказує динаміка приросту капітальних інвестицій, спрямованих на діяльність та новітні проекти інноваційного характеру, частина яких в єдиній сумі інвестиції невелика, проте з кожним роком наростає. У 2012 р. цей показник склав лише 0,5%, а це 218469,455 тис. грн., тоді як вже у 2015 р. об'єм даного капіталу склав 603191,64 тис. грн., що у 2,8 рази більше. А у 2016 р. 793677,392 тис. грн., що ще у 1,3 рази вище, ніж в останньому році. [7]

Це означає, то що макроекономіка українського середовища повільними темпами прямує до покращання та розвитку технологій, вдосконалення технологічного обладнання, застосування виключно новаторських методів і зразків виробництва.

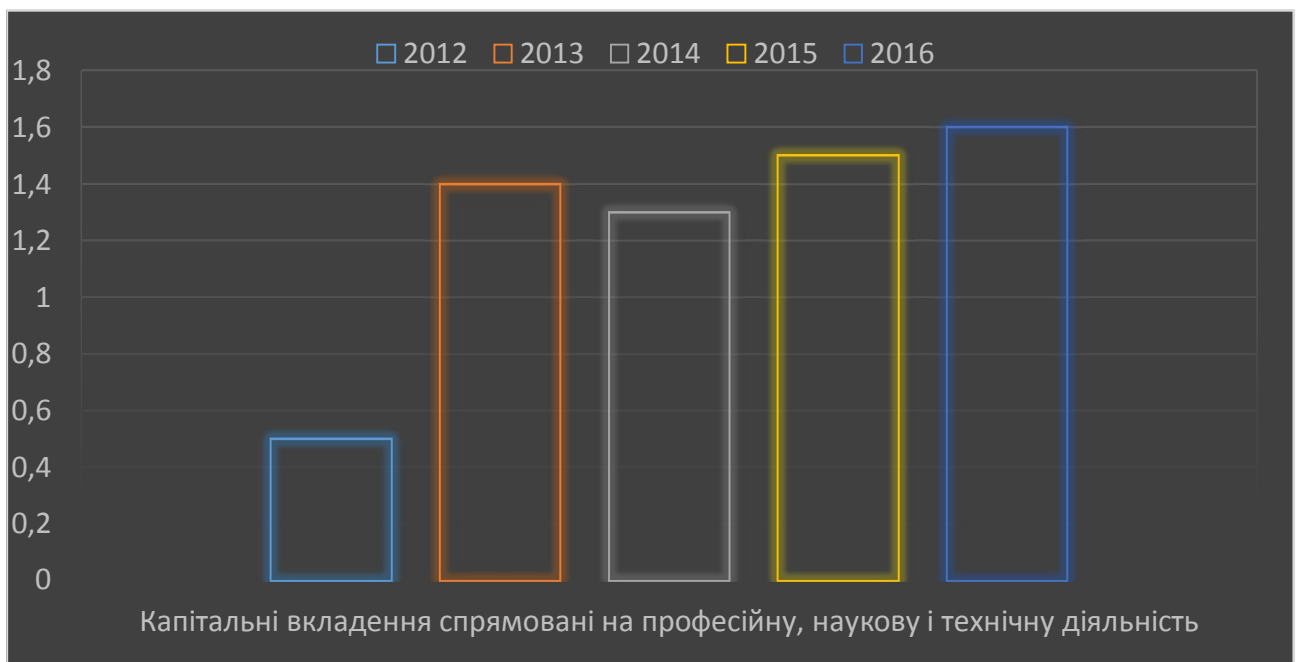

Рис.2. Частка капітальних вкладень, спрямованих на фахову, академічну і технічну діяльність в сукупному обсязі інвестицій. Джерело: автор побудував самостійно [4]

Крім того, варто зазначити, що, знову-таки, синтезуючи попередні п'ять років пробирається поліпшення інвестиційної діяльності в сфері соціальної підтримки, громадських програм. Інвестування в цьому середовищі, в першу чергу розігруються вітчизняними фірмами та організаціями, це знову свідчить про розвиток української економіки. Зокрема, в 2012-2016 роках

частка капітальних вкладень, націлених на реалізацію соціальних програм, набула: 0,9%, 0,8%, 0,6%, 0,9%, 1,0% відповідно [4]

Одним з конститутивних показників і найбільш потрібними інвестиціями для піднесення благоустрою краю є прямі іноземні капіталовкладення, що дозволяють реалізувати ряд великих проектів, при цьому активізують науково-технічні новації, розвиток інноваційного сектора, поліпшення введення командної роботи та ін.. В Україні, зростання частки залучення закордонних інвестицій відбувається доволі жвавими ритмами.

У 2016 році обсяг зарубіжних грошових коштів, сконцентрованих на виробництво і організацію діяльності набув 9416,7 млн. грн. що на 1231,3 млн. грн. при зіставленні із 2015 р., тоді, як в 2014 р. ця сума була тільки-но 5629,8 млн. грн. [4]. Розбираючи період 2012-2016. доречно зауважити, що українська економіка знаходилася на розбіжних фазах фінансового і економічного формування, але в фіналі 2015 -2016рр. почала вирівнювати і посилювати свої позиції на міжнародному ринку. Свідченням цього є прилив кількості іноземних інвесторів, чиї ресурси стали ключовими підвагами внутрішніх реформ.

Рис. 3. Розмір безпосередніх закордонних інвестицій, млн.грн. Джерело: автор побудував самостійно [4]

Аналізуючи інвестиційну обстановку України, треба вдатися до структури інвестування, з точки зору конститутивних витоків фінансування,

основними вимірами яких є доля прямих зарубіжних інвестиції в загальному обсязі інвестицій та частка капіталовкладень профінансованих за рахунок вітчизняних компаній та асоціацій. За відомостями Державної статистичної служби рух перших і других не однозначний, так як діапазон іноземних інвестицій по відношенню до обсягу капітальних вкладень в процентному виявленні почав скорочуватися в 2015 році (2,9 %), тоді як капітали українських інвесторів - зростати (69,4%).

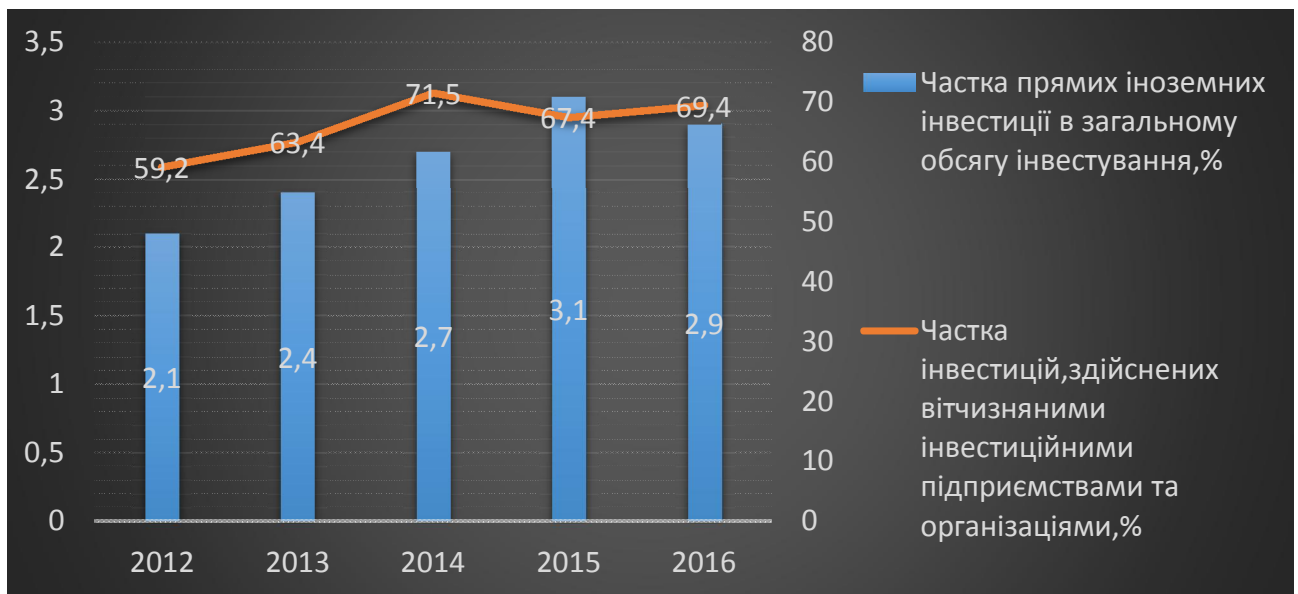

Рис.3. Розподіл інвестицій України за осередками фінансування, 2012-2016рр.
Джерело: автор побудував самостійно [4]

Дана інформація дає можливість твердити, що попри покращення привабливості країни на інвестиційному ринку серед резидентів, їх частина залишається незначною.

Подібним чином, розбираючи відомості про інвестиційну поведінку, можна говорити, що існуюча атмосфера інвестування України удосконалює свої позиції, зацікавленість для вкладників, незважаючи на ряд перешкод і недоліків, не припиняє наростати. Це дає можливість зрозуміти, що напрямок української поведінки дає ствердливий результат і зараджує розвитку країни та її економічній та фінансовій ситуації.

Така тенденція ще раз вказує на те, що реформи та зміни, проведені протягом 2015-2017 рр. у податковій, банківській, політичній, фіскальній,

судовій ділянках викликали економічне піднесення держави й утвердження її, як країни з колосальним потенціалом.

IV. Проблеми інвестиційної діяльності в Україні та шляхи їх розв'язання за умов фінансово- економічної кризи

Попри активізацію інвестиційних процесів в Україні в 2015- 2016 рр, і збільшення їх діапазонів, є кілька перепон і дефектів, котрі продовжують почасти лімітувати вкладення, найдужче закордонне. З їхнього числа необхідно відтінити подальші:

- продовження наростання макроекономічної нестабільності;
- нестала політична та економічна ситуація країни; факт військово-бойових дій;
- непершорозрядний судовий та юридичний осередок, що не надає респондентам належного захисту; неодноразово необ'єктивний;
- тінізація економіки;
- домінуюча норма корумпованості. [3]

Протягом 2015-2017 рр. Україна пройшла скрутний, утім продуктивний курс реконструкції певних фінансово-економічних структур. Приміром, у банківській системі відбулися істотні покращення, серед яких варто увиразнити скорочення неплатоспроможних банків; трансформацію до сьогочасної монетарної політики – інфляційного таргетування, яке принесло за собою ряд серйозних зрушень, таких як зменшення рівня інфляції з 143,3 % у 2015 р. до 111,4 % у 2016 р.[7], та утримання її на контрольованій позиції, встановлення облікової ставки на фіксованому рівні, у 2015 р. -22%, 2017%- 13%, досягнення стійкості гривні [8].

Однак, є кілька вад, які продовжують продукувати економічну нестабільність: військові дії на сході держави, звідси постійна економічна невизначеність, втрата виробничого потенціалу, утрата привабливої для розгортання інвестиційної активності частини української території, продовження накладання значних товарних і транзитних обмежень з

Російською Федерацією; залежність українського фінансового становища від траншів Міжнародного Валютного Фонду, оскільки як інсценує досвід, посилення та продовження фінансової стабільності є неевентуальним без уживання коштів МВФ, звідси абсолютна економічна залежність від цієї інтернаціональної спілки [3] Крім того, гінка корумпованість судового ладу та політичних органів влади, незважаючи на експерименти репродукувати корупційне середовище (створено Антикорупційне бюро країни- 16.04.2015) згідно з наслідками опитування, здійсненими Міжнародним Фондом Блейзера, є генеральною перешкодою при обранні українських інвестиційних проектів й зменшення заінтересованості поміж інвесторів на всесвітньому ринку, бо не дає належного захисту вкладникам [11].

Зростання інвестиційного інтересу на європейському ринку вкладень імовірно лише за чергового розросту економіки України, її реформування у всіх ділянках. Уряд зобов'язаний додержуватися дійсних течій державної роботи з ціллю наступного удосконалення макроекономічних показників держави, зараджувати протидії російській експансії і відшліфувати ситуацію на сході країни; максимально нарощувати виробничий потенціал через відкриття і функціонування новочасних виробничих проектів, зокрема, зі сприянням інновацій; здійснювати ретельний пошук потенційних торгових партнерів та ринків збуту продукції; продовжувати стимулювати приплив зарубіжних інвестицій, через результат поліпшення і зміцнення податкової та фіскальної політики; покращити судову і правову політику в аспекті боротьби з корупцією з допомогою посилення кримінально-правової відповідальності за вчинення корупційних правопорушень та застосування сильнодіючих покарань за здійснення та проведення корупційних дій.; зумовити радикальне функціонування Антикорупційного комітету; зараджувати утворенню сприятливого осередку для ведення підприємницької діяльності; додержуватися положення відкритості та прозорості фінансово-економічної і політичної діяльності шляхом стабільного моніторингу, котрий підкріпить щабель довіри до уряду.

Якраз, дотримання цих орієнтирів є базисною передумовою для залучення коштів, спрямованих на щонайбільший видатковий результат на даній фазі піднесення українську краю.

Висновки

Підводячи підсумки здійснення цього дослідження, слід сконцентрувати увагу на дефініції терміна «інвестиційного клімату», що мається на увазі як комплекс усіх умов фінансового існування держави, котрі ініціюють включення капіталу, направлено на його трансформацію в рентабельну частку. Так само як зазначалося раніше, присутність відповідної сфери з метою інвестування значить сформованість країни в її функціональному аспекті.

Україна ж власним зразком демонструє, що використання грамотної плану дій в сумі з конструктивним реформуванням супроводжується зміцненням фінансово-економічної платформи, не беручи уваги на величезне число недоліків, вирішення яких, вважається важливою обставиною при бажанні подальшого нарощування фінансової потужності. В такому випадку, можна цілком безсумнівно стверджувати, що український інвестиційний клімат набуває привабливого характеру для зарубіжних вкладників, об'єм капіталу яких є порівняно значним. А стратегія інвестиційного заохочення розгортається в абсолютно всіх областях, податкова і судова ніяк не вважається виключенням, , як це було попервах, але і цього недостатньо для вирівняння ситуації на конкурентному полі з країнами панівного рангу.

Затим, уряд разом співпрацюючи з кожним громадянином має приложити величезні зусилля для досягнення результатів подібних масштабів та продовжувати рухатися в відібраному напрямку, скеровуючись не лише на мудрість та практику європейських країн та їхні рекомендації, а синтезуючи помилки історії української державності прямувати до довгоочікуваного злету.

Список використаної літератури

1. Дука А.П. Теорія та практика інвестиційної діяльності. Інвестування: Навчальний посібник (для студ. вищ. навч. закл.) / А.П. Дука. – К.: Каравела, 2012. – 432 с.
2. Інвестиційний аналіз: посібник/ І.М. Бояренко, Л.Л. Гриценко; за ред. А.П. Вожжова, О.М. Теліженка, І.О. Школьника - К.:Київ. ц.учб.літ., 2011. – 400 с.
3. Мін. економічного розвитку та торгівлі в Україні. Інвестиційна діяльність в Україні, січень-червень 2016,- 16 с.
4. Державна статистична служба: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
5. Дослідження методологічного апарату оцінки інвестиційного клімату під час аналізу інвестиційної привабливості підприємства: [Електронний ресурс].–Режим доступу: <http://dspace.nbu.gov.ua/bitstream/handle/123456789/24149/38-Tkhor.pdf?sequence=1>
6. Звіт про фінансову стабільність.НБУ.2016: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua/doccatalog/document?id=40819104>
7. Мінфін. Фінансовий портал: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://index.minfin.com.ua/index/infl/>
8. Монетарна політика. НБУ.2016: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=875457&cat_id=71412
9. Показники, що характеризують інвестиційну діяльність: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://stud.com.ua/6845/investuvannya/pokazniki_harakterizuyut_investitsiynu_diyalnist
10. Investment Climate Survey 2016 Final Report/The Bleyzer Foundation: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.bleyzerfoundation.org/files/tbf_reports/Investment%20Climate%20Survey%20Final%20Results%202016.pdf

11.OECD Investment Policy Reviews Ukraine 2016, Париж, 224 с.:
[Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.keepeek.com/Digital-Asset-Management/oecd/finance-and-investment/oecd-investment-policy-reviews-ukraine-2016_9789264257368-en#.WQx2-npSDIU#page1